

Suur-Palon sukuseura ry

Isokyrö

Numero 3-2003

14.2.2003

Vuosikokouksessa 2002 KALLIOJÄRVELLÄ hyväksytyt tavoitteet

- Tietojen keruuta sukuun kuuluvista jatketaan
- Pyritään saamaan valmiiksi Sukukirja 2
- Pyritään vahvistamaan seuran taloutta
- Pyritään laajentamaan jäsenpohjaa
- Jäseniä aktivoidaan osallistumaan sukuseuran toimintaan, mm. tietojen luovuttamiseen sukukirjaa varten
- Selvitetään suvun jäsenten ja asutuspaikkojen historiaa
- Julkaistaan sukuseuran omaa lehteä Suur-Palon Aviisia

Esko Palo: Kolmas	1
Matti Palo: Kantvikin kuulumisia	2
Kirsti Paavola: Vaarallinen lapsuusikä ...	4
Airi Varpula: Kirjeitä sotarintamalta	7
Helsingin "alaoaston" toimintaa	8
Raija Knuuttila: Sukutapaaminen Kalliojärvellä	9
English Page	10
Yhteystiedot	12

Suur-Palon Aviisi

Sukuseuran kolmas vaihe on alkanut

Elokuussa 2002 Isonkyrön Kalliojärvellä pidetty sukutapaaminen ja vuosikokous aloittivat sukuseuramme historian kolmannen vaiheen. Aloite seuran perustamiseen lähti yksityisistä innokkaista ihmisistä. Unto Pukkinen oli keskeisenä hahmona. Järjestäydyttiinkin, mutta ei vielä virallistettu toimintaa. Saatiin kuitenkin aikaan paljon: Suur-Palon sukukirja ilmestyi.

Kirja tehtiin kökkätyönä ja harrastajien voimin. Siitä tuli mainio tiedonlähde yli 5000 henkilön tietoineen. Taloudellisestikin yritys menestyi, niin että jäi pesämunaa jatkotoiminnalle.

Toinen vaihe alkoi Kalliojärven perustamiskokouksessa vuonna 1999. Silloin päätettiin järjestäytyä oikein kunnolla ja virallisesti. Päätettiin rekisteröityä. Etuna pidettiin mm., että siten päästiin tarjolla olevien yhteiskunnan avustusten piiriin. Tätä mahdollisuutta on käytettykin, kun olemme saaneet ammattimaisesti työskentelevän suvun jäsenen Pirjo Hirvelän palkatuksi sukukirjan tietojen keruuta. Sukuseuran keskeisenä tavoitteena onkin uuden ja täydellisemmän sukukirjan kokoaminen.

Tämän työn myötä sukuun kuuluvien ihmisten määrä on lisääntynyt huomattavasti: jo nyt nimitietoja on kymmenisen tuhatta. Näistä osa on liittynyt, niin kuin toivottavaa onkin, myös sukuseuran jäseneksi.

Sukuseuran taipaleen kolmannen vaiheen keskeinen tavoite onkin saada lisää jäseniä. Jäsenten avulla ja tuella onnistumme taloutemme hallinnassa, mikä on aivan ehdoton edellytys, että tavoitteemme uuden sukukirjan toimittamisesta toteutuu. Tällä hetkellä hallitus toimii lujasti kootakseen varoja tutkimustyön jatkamiseen.

Uudessa hallituksessa on kolme jäsentä Helsingin seudulta, mikä antaa aivan uutta ilmettä toiminnalle. Helsingin ryhmän toimista saatte lukea Aviisin toisesta koosta. On erittäin

Varmista, että Sinä ja sukusi nuorimmatkin olette uudessa sukukirjassa!

hienoa, että toimintaa lisätään näin sinne, missä myös on sukuumme kuuluvia ja erityisen paljon, niin kuin pääkaupunkiseudulla on.

Vieressä on tavoitteiden palstalla erityinen vetoamus jäsenille: tulisi aktivoitua. Parasta toimintaa olisi huolehtiminen siitä, että Sinusta ja sukulaisistasi tulee uuteen sukukirjaan tuoreet tiedot. Siksi on tärkeää, että otatte yhteyttä meihin vaikkapa tässä lehdessä olevien osoitteiden avulla. Kirjan onnistuminen riippuu Sinustakin.

Tehdään yhdessä työtä seuran tavoitteiden saavuttamiseksi, niin rivijäsenet kuin hallitukseen valitut!

Esko Palo

Suur-Palon sukuseura ry:n puheenjohtaja

Matti Palo: Kantvikin kuulumisia

Tätä kirjoittaessani muistelen lapsuuteni ja nuoruuteni ajan kunnan talvia Isossakyrössä. Silloin olivat talvet kunnollisia ja kesät lämpimiä ja niihin kuuluivat kunnan ukonilmatkin. Täällä rannikolla kesät ovat varsin kellovillisia, mutta helle ja ukkoset puuttuvat, niitä olen kaivannut. Nyt on kuitenkin kunnan talvi, on lunta ja pakkasta, aivan kuten kotipuolellani Palonkylässä.

Nuoruuden muistelun jälkeen varsinaiseen asiaankin. Suur-Palon sukuseuran seuraava laajempi sukukirjan aineisto on täydentymässä hyvää vauhtia. Olemme taas onnistuneet palkkaamaan Pirjo Hirvelän jatkamaan ansiokasta työtään sukumme jäsenien selvittämiseen. Hyvänä apuna tässä on ollut yhteiskunta, joka antaa meille työllistämistukena osan hänen palkkakustannuksistaan. Kiitos siitä yhteiskunnalle ja sen virkamiehille.

Synkkiä pilviä on kuitenkin näkyvissä taivaanrannalla, sukuseuramme kassan pohja tulee näkyviin jo tämän rupeaman jälkeen. Nyt tarvitaan työn jatkamiseksi rahaa. Jäsenmaksut eivät riitä kattamaan nykyistä etenemisvauhtia sukututkimustyössä! Tässä tarvitaan lahjoitusvaroja. Vuosi sitten käynnistetty haastekeräys tuotti reilut 700 €. Vauhti tässä keräyksessä on loppunut.

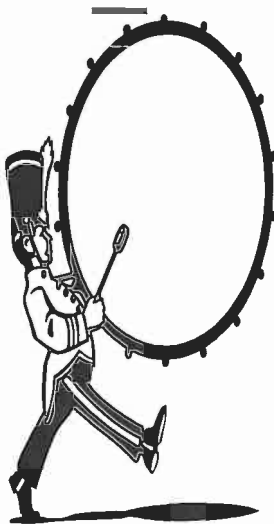
UUSI RYNNISTYS

Aloitin tässä uuden rynnistyksen varojen kartuttamiseksi, lahjoitan sukututkimustyöhön 100 €. Toivon muidenkin ainajäsenten seuraavan esimerkkiäni. Tästä syystä nyt tulee Aviisin mukana tilisiirtolappu myös ainajäsenille, ja muidenkin jäsenmaksulapussa on valmiina rivi *Lahjoitus sukututkimustyöhön*. Hyvät ihmiset, teistä on kiinni, kuinka nopeasti saamme seuraavan sukukirjamme valmiiksi!

Sukumme alkuaikojen historiaan on kiinteästi kuulunut Isonkyrön Palonkylä. Omasta nuoruudestani minua on jäänyt askarruttamaan jonkun 50-luvun loppupuolen alkukevään tapahtumat. Romaanien asuttama pikku talo koki jonkinmoisen maanjäristyksen tai mikä se nyt sitten olikaan. Ne henkilöt, jotka tästä tapahtumasta tietävät enemmän, kirjoittakaa tietonne ylös. Siitä saa sukumme kotipaikan lähihistoriaan värikkään lisän!

Kantviikissa talvipakkasilla **Matti Palo**

PS. 100 € ei ole lahjoituksen yläraja, tilillemme rahaa kyllä mahtuu, eikä se kulu hallituksen hauskanpitoon vaan sukututkijan palkkaan!

Matti Palon uusi keruurynnistys: Lahjoitus sukututkimustyöhön

Miten osallistua?

Maksamalla kirjeen mukana olevalla pankkisiirtolomakkeella tilille 472710-228397 Kyrönmaan osuuspankki harkitsemasi summan osallistut Matti Palon uuteen varainkeräysrynnistykseen.

Suur-Palon sukuseurakin on mukana Seinäjoen Sukumessuilla

Lähtekää Seinäjoelle 1. maaliskuuta 2003

Paikka ja aika: Kampustalo, os. Keskuskatu 34, Seinäjoki,
lauantai 1.3.2003 klo 9- 16.

YLEISÖLLÄ VAPAA PÄÄSY

OHJELMA

- klo 10.00-10.05 Seinäjoen Sukututkijoiden puheenjohtaja Erkki Aikkila avaa messut
 klo 10.05-10.20 Toimialajohtaja, kaupungin lakimies Ilmari Ylä-Autio: Seinäjoen kaupungin tervehdys
 klo 10.20-10.45 Seppo Luhtasaaren luento: "Sukujutut ohjelman uutuudet"
 klo 10.45-11.30 Paavo Hanhisalon luento: "Talohistorian tutkiminen"
 klo 11.30-13.00 Ruokailu
 klo 13.00-13.45 Seppo Sampion luento: "Kiinteistökaupat 1600-1800-luvuilla"
 klo 14.00-14.45 Anja Nieminen-Porkan luento: "Rippikirjat sukua ja talohistorian tutkimuksessa"
 klo 15.00-15.30 Kaija Heiskasen luento: "Naisnäkökulma sukukirjoissa"

MESSUPÖYTIÄ

Aula- ja luokkatiloissa koko päivän ajan yli 50 sukuseuraa esittelee toimintaansa ja myy esim. sukukirjojaan. Lisäksi mukana on atk-laite ja sukututkimusohjelman esittelijöitä sekä sukukirjojen monistus- ja painatuspalvelujen tarjoajia ja sukututkimuspalvelujen tarjoajia.

Sukuseuran hallitus on hankkinut myyntiin omalla logolla varustettuja tarroja, pinssejä ja pikeepaitoja. Kerääntyvät varat käytetään tietysti sukututkimuksen jatkamiseen.

SAATAVANA VELI ALANTEELTA, ALLI MÄKYSELTÄ JA SUKUMESSUILTA

HANKI ITSELLESI JA LÄHEISILLESİ MUKAVA MUISTO!

Sukuseuran hankkimia tarroja, logoja, pinssejä ja pikeepaitoja myynnissä messuilla

Kirsti Paavola: VAARALLINEN LAPSUUSIKÄ PARI SATAA VUOTTA SITTEEN

Mitä asiakirjat ja muut lähteet kertovat lasten kuolinsyistä?

Kirjoitus perustuu esitelmään "Rupuli ja mätäpolte suurpalolais-ten kiusana pari sataa vuotta sitten" Suur-Palon sukuseuran kokouksessa Isossakyrössä 17.8.2002

FT Kirsti Paavola, o.s. Närhi, on oululainen historiantutkija

Usein menneisyyden elämää ihannoidaan – katteettomastikin. Nykynäkökulmasta katsottuna pari sataa vuotta sitten lasten elämä oli täynnä vaaroja lähes murrosikään saakka. Myös Isonkyrön Palonkylän Suur-Palon talossa monen elämä katkesi aivan pian alettuaan.

Isonkyrön kirkonkirjojen kuolleiden ja haudattujen luettelosta on poimittavissa kuolinsyitä systemaattisesti vuodesta 1749 alkaen. Tuo vuosi on lähtökohta, koska vasta silloin seurakuntien velvollisuudeksi tulivat väestön monipuoliseen tilastointiin tähänneet väkilukutaulut. Tilastointi koski myös kuolinsyitä. Seurakunnat saivat valmiiksi painetut taulukot määritellyine kuolinsyineen. Luokittelua uudistettiin myöhemmin muutamaan kertaan. Nämä seurakuntakohtaiset yhteenvetotaulukot tehtiin kirkonkirjojen kuolleiden luetteloiden perusteella. Kuolleiden luettelossa kuolinsyiden sanaston muotoon ja määrään taulukon tautiluokitus puolestaan vai- kutti.

Vaikka kuolinsyyt olivat taulukon vuoksi tavallaan standardoituja, luotettavasti todettuja ne eivät varmastikaan olleet. Useimmissa tapauksissa ennen piirilääkäreiden aikaa ja sen alkuvaiheissa vainajan omaiset kertoivat tiedot kirjanneelle papille taudin oireet ja käsityksensä kuoleman aiheuttajasta. Ei voida tietää, kuinka usein pappi ehti itsekkin sairastua tai kuolinvuoteen ääreen ja sai tehdä omat päätelmänsä oireiden aiheuttajasta. Jos pappi oli paikan päällä toteamassa kuoleman aiheuttajan, oli oikealle päätelmälle suurempi periaatteellinen osumatarkkuus kuin tavallisen kansan diagnooseissa. Pappien tautituntemusta nimittäin lisättiin taulustolaitoksen tulon myötä mm. velvoittamalla seurakunnat hankkimaan lääkärikirjoja. Nuorempi papisto sai lisäksi opiskeluaikanaan entistä enemmän myös luonnontieteellistä ja lääketieteellistä tietämystä valistusajan yliopistossa. Paljon jäi kuitenkin papin oman harrastuksen ja aktiivisuuden varaan. Toisaalta on muistettava, että lääketiede ja diagnostiikka ylipäätään olivat tuolloin vielä varsin kehittymättömiä. Tauteja luokiteltiin nimenomaan havaittavien oireiden mukaisesti.

Isonkyrön Palonkylän Suur-Palon talossa asuneiksi merkittyjä kasvuikäisiä haudattuja, joilla on kuolinsyy kirjattuna kirkonkirjoihin, löysin kaikkiaan 19 sadan vuoden jaksolla 1749-1850. Kaikki eivät välttämättä ole samaa sukua. Lisäksi joukossa saattaa olla virheellisesti taloon kirjattuja ja toisaalta siitä voi puuttua joitakin, joille talon nimeksi ei ole laitettu nimenomaan Palonkylän Suur-Paloo, jota käytin hakuperustana. Tietoni pohjaavat Suomen Sukututkimusseuran ylläpitämään kirkonkirjojen verkkoversioon, HisKi-tietokantaan, jossa saattaa olla hieman virheitä. Alkuperäislähteistä, niiden

Lapsen menetys oli taloudellinen kysymys entisaikana

mikrofilmeistä tai rippikirjoista en ole kontrolloinut tietojen paikkansapitävyyttä. Tosin alkuperäislähteetkään eivät välttämättä ole virheettömiä.

Alle vuoden vanhoja eli nykytermin vauvaikäisiä oli 10 eli noin 26% kaikista 38 suurpalolaisesta kuolleesta kyseisenä ajanjaksona. Se on vähemmän kuin tuohon aikaan keskimäärin Suomessa. Viiden suurpalolaisen vauvan kuolinsyyksi on maan yleisen tavan mukaan merkitty "tuntematon lasten sairaus". Se sisältää mitä moninaisimpia syitä keskosena syntyneistä erilaisia tauteja poteneisiin. Koska imeväiskuolleisuus ei näytä olleen kovin suurta Suur-Palon talossa – tietysti nykytilanteeseen verrattuna aivan hirmuista -, vauvat lienevät syntyneet keskimäärin hyväkuntoisina ja heitä ruokittiin asianmukaisesti. Tämä ei ikävä kyllä ollut yleistä nimenomaan Pohjanmaalla, jossa vaurauden hankkiminen sivutoimilla muun muassa tervanpoltolla katsottiin usein kunnollista lapsenhoitoa tärkeämmäksi. Äidit eivät maa- ja kotitaloustöiltään ehtineet imettää vauvojaan, vaan näille syötettiin lehmänmaitoa lehmänsarvituutista, kesällä tietysti tuvassa äkkiä happamoituvaa maitoa. Osalla ravitseminen yksinkertaisesti jäi liian heikkolaatuiseksi.

Lasten menettäminen oli talonpoikaisyhteisössä voimakkaasti taloudellinen kysymys, koska lapsilla oli työvoimaa tarvitsevassa yhteisössä suuri välinearvo. Vuoden 1764 almanakassa asiaa luonnehditaan näin: "*- on ja pysy myös yxi Talonpoica voimasans, cosca hänellä on Lapsia oloxi.*" Miten suuri suru vauvan menettäminen maaseudulla oli imeväiskuolleisuuden ollessa erotamaton osa elämää, siitä ei juuri lähteitä ole jäänyt. Ei kuitenkaan kannata

Isorokko on ollut vakava uhka ennen rokotuksen kehittymistä

verrata suoraan nykyaikaan.

Vaarallinen vaihe ei lasten elämässä ollut ohi vauvaiänkään jälkeen. Rokkoihin kuoli Suur-Palossakin ainakin kuusi alle viisivuotiasta lasta. Nämä lapset liittyvät Isonkyrön väestöä harventaneisiin suuriin tautikuolleisuusvuosiin. Kuolinsyyksi on merkitty sekä tuhkarokkoa, tulirokkoa että neljälle ruotsinkielisellä termillä koppor tai kåppor (kaikki muutkin kuolinsyyt ovat tietysti ruotsinkielisiä). Se tarkoitti aina vuoteen 1774 saakka sekä isorokkoa eli kansankielellä rupulia että tuhkarokkoa eli messlinkiä. Vasta tuosta vuodesta lähtien rokot ryhdyttiin kirjaamaan yksityiskohtaisemmin ja omilla nimillään. Tosin senkin jälkeen rokkojen diagnostiikka oli altis erehdyksille.

Rokot tulivat aina jonkin vuoden välein

Isosakyrössä riehuivat tappavat rokot mm. vuosina 1756, 1761, 1770 ja sen jälkeenkin jokseenkin syklisesti, siis noin neljästä yhdeksään vuoden välein aina vuoteen 1799 asti. Sitten rokot alkoivat vähentyä ja 1800-luvun alkupuoliskolla oli enää harvemmin ja paljon suppeampia epidemioita tai ainakaan niihin ei kuoltu suurin joukoin. Harvenemiseen on olemassa selkeä syynsä: rokottaminen. Vielä 1700-luvun puolella tosin hallittiin vasta aasialaista alkuperää oleva keksintö, rokonistutus eli variolaatio (inokulaatio).

LÄHTEITÄ

Arkistolähteet:

Isonkyrön kirkonarkisto, kuolleet 1749-1850. (Suomen Sukututkimusseuran HisKi-tietokanta)

Lähdejulkaisut:

Suur-Palon sukukirja. Seinäjoki 1997.

Tutkimuskirjallisuus:

Alanen, Aulis
Etelä-Pohjanmaan historia IV:1. Vaasa 1948

Blomstedt, Yrjö
Rokotus. Suomen historia 4. Weilin + Göös. Espoo 1986.

Jutikkala, Eino
Kuolemalla on aina syynsä: maailman väestöhistorian ääriivivoja. 2. p. Porvoo 1988.

Manninen, Turo
Pohjoisen Suomen sairaanhoidon historia. Jyväskylä 1998.

Paavola, Kirsti
Kepeät mullat. Kirjallisiin ja esineellisiin lähteisiin perustuva tutkimus Pohjois-Pohjanmaan kirkkohautoista. Acta Universitatis Ouluensis. B 28. Oulu 1998.

Vuorinen, Heikki S.
Tauti(n)en historia. Jyväskylä 2002.

Kuinka rokotus tapahtui?

Siinä sen merkivään rokkorakkulaan kastettiin puuvillalankaa, joka sitten neulan avulla vedettiin rokotettavan käsivarren ihopoimun läpi. Näin saatiin aikaan lievä isorokko, joskus tosin kuolettavan voimakaskin. Rokonistutuksen aloitti Pohjanmaalla Vaasan piirilääkäri B.R Hast 1760-luvulla. Varsinaisen rokottamisen eli vaksinaation kehitti englantilainen E. Jenner 1700-luvun viimeisinä vuosina lehmänrokon tartunta-aineesta. Jo vuonna 1802 sitä kokeiltiin Suomessakin ja sen jälkeen valtakirjan saaneet rokottajat, usein lukkarit kiersivät seurakunnissaan. Jos 1700- ja 1800-luvun pohjalaisia yleensä osoitetaan sormella huonosta vauvojen hoidosta, rokotuksen suhteen he ansaitsevat kiitosta. Rahvas oli täällä kyllin ennakkoluulotonta ja valistunutta uskoakseen rokotuksen tehoon ja saarnatuolista luettavaan seuraavanlaiseen julistukseen: "*Se on oppineilda juuri todexi löytyy/että Rupulin istuttamisen kautta monda tuhatta ihmistä tule säästetyxi ennen-aikaisesta kuolemasta*". Eivät kuitenkaan kaikki uskoneet oppineita, eikä rokotus tavoittanutkaan kaikkia. Osa väestöstä oli liian liikkuvaista rokotettavaksi, osa välinpitämätöntä, osa perusteli rokot-

tamattomuutta työkiireillä ja joidenkin mielestä rokotus oli luvatonta kohtalon kääntämistä. Suppeille isorokkoepidemioille oli siis tilausta edelleen. Joka tapauksessa iso- ja tuhkarokkoon kuoli noin 700 isokyröläistä

Suur-Palossakin rokot olivat tuttuja vieraita

muutamana vuoden ikäistä lasta sadan vuoden aikana vuoteen 1850 mennessä.

Suur-Palossakin rokot olivat tuttuja vieraita, joskus myös tappavia. Jaakko Jaakonpoika (kastettujen luettelossa Jaakko Jaakonpojan ja Maria Perttulintyttären lapsi) vuonna 1756 vähän yli yksivuotiaana joutui tuon vuoden isorokkoepidemian uhriksi. Viisivuotias Anna, joka ei ilmeisesti ollut sukua, on merkitty Suur-Palon talossa rokkoon kuolleeksi v. 1770, myös hän pitäjässä riehuneen epidemian aikana. Sukukirjan mukaan kaksivuotias ja kuolleiden luettelon mukaan kolmevuotias Liisa Juhontytär (ja siis myös Valpurin tytär) kuoli joulukuussa v. 1786 isorokkoon, maaliskuussa alkaneeseen ja seuraavana vuonna voimistuneeseen epidemiaan. Sen jälkeen ei vuoteen 1822 mennessä eli yli sukupolven kukaan Palon talossa kuollut isorokkoon, vaikka pitäjässä teki tuhojaan 1790-luvulla kaksi suurta rokkoepidemiaa. Ehkä talon lapset olivat saaneet rokonistutuksen ja myöhemmin rokotuksen, eikä tauti heihin tarttunut. Joku on tosin voinut sairastaa rokon jonkin epidemian aikana, parantunut ja saanut immuniteetin. Sen sijaan tuhkarokkoon kuoli jo edellä vauvojen tilastoonkin merkitty yksivuotias Heikki Jaakonpoika vuonna 1793 ja tulirokkoon, silloisella nimellään sarlakantautiin kymmenkuinen Jaakko Matinpöika vuonna 1805. Mutta vuonna 1822 pitäjässä oli jälleen isorokkoepidemia, johon Suur-Palosta menehtyi seitsemän kuukautta vanha Hedvig (isä Jaakko Jaakonpoika). Liekö syynä ollut se, että varomattomasti isorokko ja rokottaminen oli jo unohdettu. Asian tarkistaminen on mahdollista rippi-

Jäihin eivät Suur-Palon lapset hukkuneet

kirjoista, joihin rokotukset oli merkittävä.

Lapsen elämä oli siis varsin uhanalaista kuusi- tai seitsenvuotiaaksi asti. Sitten seurasi turvallisempia vuosia, eikä tarkasteltavana ajanjaksona kukaan Suur-Palon hulvattomista murrosikäisistä joutunut edes kuolettavaan onnettomuuteen pelkkää riskinottohaluaan. Jokivarsien poikien usein kirjattu kuolinsyy, syysjäihin tai kevättulviin hukkuminen, ei pari sataa vuotta sitten tuonut surua Suur-Paloon.

Airi Varpula: Kirjeitä sotarintamalta

Veljeni Paavo Varpula lähti sotaväkeen huhtikuussa 1943. Siitä alkoi nuoren miehen sotareissu. Jo seuraavan vuoden kesällä hän joutui tosi toimiin rintamalle. Paavo kirjoitteli varsinkin alkuvaiheessa ahkeraan kirjeitä kotiin. Löysin niitä muitten vanhojen papereiden joukosta. Seuraavassa joitain katkelmia kirjeistä, joissa Paavo kuvailee oloja ja tunteita sodan ankarilta päiviltä.

”Täällä jossain 20.6.1944

Pistänpä äkkiä muutaman rivin terveisenä sinne päin. Kyllä meni kummaksi tämä touhu. Nyt jo jouduin sinne, jonne en luullut joutuvani. En paljon jouda reivata, sillä taas pian alkaa se kuuma 'leikki'.”

”Täällä korvessa 21.6.1944

Musta on tullu kova tupakkimiäs. Täs ei ole muita kyröläisiä kuin minä ja P, joka joutui kanssa sairaankantajaksi, kuten minäkin, vaikka ei ole käynyt mitään lääkintäkoulua. Sen kans olen jakanut niin leivän kuin tupakin.”

”Jossain 2.7.1944

Kysyit, olenko minä etulinjassa. Siihen voin vastata, että kuulun siihen samaan iskuryhmään kuin naapurin poikakin. Se vain ero, että olen lääkintämies. Kyllähän tämä semmosta on, että saisi jo loppua, mutta tuntuu sakemannin hommasta, ettei se vielä lopu. Taikka sielä kai tiedätte siitä paremmin.”

”Jossain 8.7.1944

Monet kiitokset kirjeestä ja paketista! Sain ne äsken. Kyllä oli hyvä, kun sain nuo korput ja voin juuri nyt, sillä emme ole ihan eres, vaan vähän taaempänä. Eipä sillä, etteikö täs jyrinä olisi. Ryssä ampuu toisin ajoin, että ei tahdo korvat lakata huutamasta ollenkaan. Nytkin ne tuos pörrää, saa vain nähdä, mihin ne lastinsa purottaa. Kirjoitan tätä pienes montus, jossa on vähän risuja kattona. Vaikkei tämä ole metriäkään leviä, 'asuu' täs 3 miestä ja muutamien metrien välimatkoin on toisia samanmoisia monttuja.”

”Täällä korvessa 21.6.1944

Terveiset täältä jostain sinne Kyrönmaille. Kirjoitin eilenkin, mutta tuli niin äkkilähtö tänne vartiopaikalle. Sielläkin varmaan jo tiedetään, miten täällä 'Venäläiset' ovat tulleet. Ihmettelette varmaan tuota (sanaa) venäläiset, mutta me ajattelimme täällä, ettei sovi enää sanoa ryssä, vaan noin.”

THE SUUR-PALO FAMILY ASSOCIATION R.A.

The Suur-Palo family association r.a. was founded in 1999. Any 18 years old person whose father or mother descends from the Suur-Palo family or who has joined the family through marriage has the right to be member of the association. Family ancestor are Mr. Jacob Jacobinpoika Stor-Palo, b. 24.03.1726, d 30.5.1792 and Mrs Maria Pertilintytär, b. 01.06.1725, d. 16.03.1800. Mr Jacob Jacobinpoika Stor-Palo (Suur-Palo in Finnish) was one of the farm owners at the farm Palo, Isokyrö. Information about farm owners Suur-Palo is existing since 1546.

ACTIVITY

Before the founding and registration of our Suur-Palo family association in 1999 family matters were handled by the Suur-Palo family committee. The most important achievement was a publication of the Suur-Palo family book for Suur-Palo family members. There are about 5500 person na-

OUR HOME PAGE

www.genealogia.fi/suurpalo

mes and 1164 tables in the family members in that book. We are completing this book and our purpose is to have exactly the family members in the improved version. Mrs Pirjo Hirvelä is working for this version. At this moment we have about 10000 person names.

The family association is publicing "Suur-Palon Aviisi" bulletin, where you will find information about activities and other matters which in one way or another are linked with the stages of our family and members of it. The bulletin will be sent with the membership fee.

We are trying to find new members. The members meeting in 2002 decided the annual membership fee: EUR 10.00/USD 10.00 and lifetime membership fee: EUR 100/USD 100.

If you have not received our letter including the Aviisi-bulletin and the membership fee information, we ask you to send your information to the members of board or to our home pages. We are looking forward to contacts. Especially interested we are in contacts made by persons outside our province and by emigrants in America.

At the 17th August 2002 the members meeting took place in Kalliojärvi, Isokyrö, where about 150 persons had lunch, program and social life together. The annual general meeting was at the same place.

The next members meeting will be held in August 2005. We really hope, that very many of our relatives abroad, too, will be at the next meeting.

*"We are trying to find
new members"*

Suur-Palon sukuseura ry

Isokyrö

Puheenjohtaja Esko Palo
Sirppikuja 6
60320 Seinäjoki
Finland

Puhelin: 06-4231 099
GSM: 040-5947 797
Sähköposti
esko.palo@pp.inet.fi

Sihteeri
Alli Mäkyne
Alapääntie 61
61400 Ylistaro
Finland
puh. 06-474 0138
sähköposti
alli.makynen@nic.fi

**SUUR-PALON
SUKUSEURA RY:N
KOTISIVUN OSOITE:
WWW.genealogia.fi/suurpalo**

Sivu 11

Suur-Palon sukuseura ry:n viirin säännöt

1. Suur-Palon sukuseura ry:n viirissä on keskellä Jaakko Jaakonpoika Suur-Palon tyyllitelty puumerkki, jota kiertää kultainen punos yhdistäen vertauskuvallisesti suvun jäsenet. Keskiosa viiriä on valkoinen, se on sukupolvien välissä. Sininen yläosa, taivaansini, alaspäin laskeutuvine kaarineen ja samoin sininen alaosa, maansini, ylöspäin avautuvine kaarineen symbolisoivat taivaankantta ja maata.
2. Viiri myönnetään sukuun kuuluville henkilöille, jotka ovat merkittävästi ja/tai pitkäaikaisesti toimineet Suur-Palon sukuseura ry:ssä tai muuten seuran tavoitteiden hyväksi tai työskennelleet ansioituneesti muuten yhteiskunnassa.
3. Esityksen viirin saajasta tulee olla vähintään kahden sukuseuran jäsenen tekemä.
4. Sukuseuran viirin myöntää sukuseuran hallitus.
5. Viirin saajat ja numerot merkitään viirin saajien luetteloon.
6. Säännöt ja mahdolliset muutokset hyväksyy sukuseuran vuosikokous.
7. Nämä säännöt on hyväksytty vuosikokouksessa 17.8.2002.

Ensimmäiset sukuseuran viirit jaettiin vuosikokouksessa elokuussa

Kun sukuseuramme viirin säännöt oli hyväksytty, hallitus saattoi jakaa ensimmäiset viiritkin. Seuramme toimintaan alusta lähtien mukana olleita tosi aloitteellisia, perinteen tietäjiä ja puurtajia näin muistettiin:

Viiri n:o 1 Unto Pukkiselle: Unto Pukkinen on koko sukuseura-ajatuksen isä ja toiminnan ideoija. Erityisen suuri oli Unton panos sukukirjan painokuntoon saattamisessa. Unton moninaista suvun tuntemusta ja muuta asiantuntemusta on hyödynnetty rekisteröidynkin sukuseuran toiminnan kehittämisessä.

Viiri n:o 2: Sylvi Ritarille. Sylvi Ritari on osallistunut aktiivisesti alusta lähtien sukuseuran toiminnan käynnistämiseen ja kehittämiseen. Sylvin syvällinen ja pitkälle ulottuva tieto menneistä polvista on jatkuva ihailun aihe. Sylvi on esimerkillinen perinteen kantaja ja siirtäjä, jonka panos sukuseuran kehittämisessä on merkittävä.

Viiri n:o 3: Airi Varpulalle. Airi Varpula on uuttera, tunnollinen ja ammattitaitoinen suvun henkilöiden menneisyyden kirjaaja. Hänen ansiotaan on, että sukukirja saatiin valmiiksi ja niinkin laajaksi. Airi on jatkuvasti etsimässä uusia sukuumme kuuluvia nimiä ja täydentää näin löydöillään uuden sukukirjan valmistelua.

Vähäisiä muutoksia sukuseuran hallitukseen

Suur-Palon sukuseura ry:n vuosikokous valitsi yhtenä tärkeimpänä asianaan uuden hallituksen. Henkilöt muuttuivat varsin vähän. Kaksi jäsentä vaihtui, kun vanhat jäsenet pyysivät eroa. Uusiksi jäseniksi tuli kaksi Helsingin seudulla asustavaa, mikä mahdollistaa toiminnan laajentamisen pääkaupunkiseudullekin.

Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, sihteeri ja rahastonhoitaja jatkavat entisissä tehtävissään. Nimet ja osoitteet ovat alla. Olemme käytettävissänne.

SUUR-PALON SUKUSEURA RY:N HALLITUS, OSOITTEET JA PUHELINNUMEROT

Puheenjohtaja Esko Palo	Sirppikuja 6 60320 Seinäjoki	puh. (06) 423 1099 esko.palo@pp.inet.fi	040-594 7797
Varapuheenjohtaja Raija Knuuttila	Valtaalantie 568 61550 Orismala	puh. (06) 472 4678	
Rahastonhoitaja Aili Mäkynen	Alapääntie 61 61400 Ylistaro	puh. (06) 474 0138 alli.makynen@nic.fi	050-326 3838
Veli Alanne Sihteeri	Perttiläntie 248 61500 Isokyrö	puh. (06) 471 3124	
Jäsenet: Matti Palo	Koisarintie 6 02460 Kantvik	puh.(09) 298 5241 matti.palo@devcons.fi	0400-604 850
Elise Pirttiniemi	likantie 1 A 1 00320 Helsinki	puh (09) 458 2390 elise.pirttiniemi@helsinki.fi	040-709 3949
Unto Pukkinen	PL 10 60101 Seinäjoki	puh. (06) 414 1099	
Matti Rinta-Kohtamäki	Pohjankyröntie 268 61500 Isokyrö	puh. (06) 472 4038	0400-660 830
Juhani Taiso	Liliuksenmutka 2 61500 Isokyrö	puh. (06) 471 3102 juhani.talso@pp.inet.fi	040-741 9043
Kari J. Talvitie	Isokaari 8 B 26 00200 Helsinki	puh. (09) 679 413 kari.talvitie@ktm.fi	050-550 0788
Väinö Tuuri	Itälänkuja 8 C 13 61400 Ylistaro	puh. (06) 474 0955	
Airi Varpula S-tutkija/tallentaja	Markinsalontie 2 61400 Ylistaro	puh. (06) 474 1048	
Pirjo Hirvelä	Palonkyläntie 2 61500 Isokyrö	puh. (06) 471 3925 pirjoh.hirvela@jippii.fi	050-359 6752
Internetin kotisivun ylläpitäjä Ville Palo	Insinöörink. 58 B 8 33720 Tampere	vi64pa@koti.soon.fi ville.palo@analyste.fi	